

מחשבים

קונצרטו בולט מזיור

המחשב נכנס לאדום

הקונצרטום שידוך מוצלח בין מחשביאלקטרוני לעוגב.

לא די שהמחשב מגלה כיום מי יחייה עם מי באושר ואושר, קרוב היום שבו הוא ישמע גם את מארשי-החתונה. מדעני אוניברסיטת יוטה, בארצות-הברית, הרכיבו עוגב ומחשב, וכן הכלאיים, שצוייד בתוכנית מתאימה, מסוגל לבצע את התהליכים הבאים:

● לשמנגנים בעוגב, שומר המחשב בויתרונו את כל המנגינה, והוא יכול להשמיעה שנית בעצמו מתחילתה ועד סופה.

● בעזרת מכונת-כתיבה המחוברת למחשב, יכול אדם שאינו מנגן בעוגב, לחבר מנגינה להדפיס אותה במחשב, והעוגב ינגן אותה מייד בעצמו.

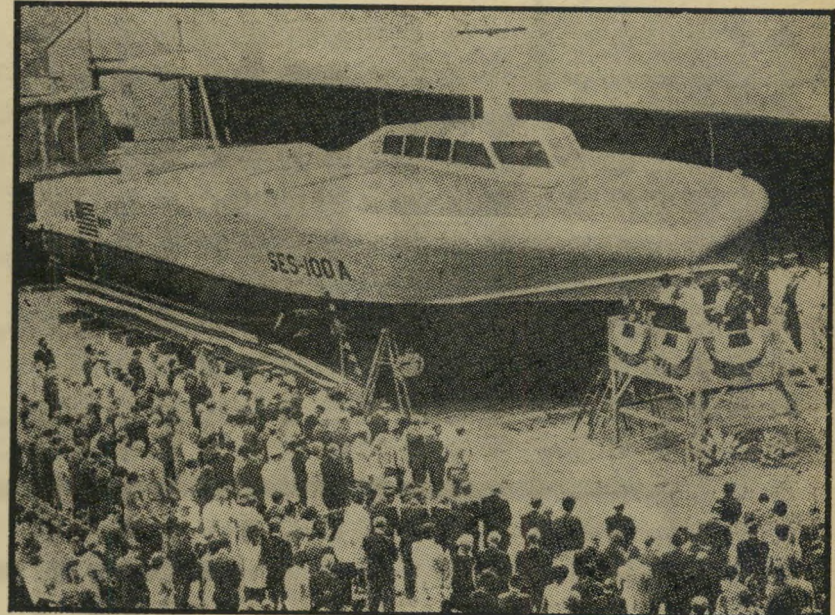
● אדם שידוע לנגן בעוגב, אך אינו שולט בתווים, יכול לנגן על העוגב, וה-

המעט שידוע מלמד, כי את מקומה של ה"חצאית" הגמישה שמקיפה את גופן של המרחפות הישנות, תופשות אצל הספירנות החדשות מחיצות מוצקות הקבועות רק בחזית ומאחור. מחיצות אלה טובלות בזמן הטיסה-שיוט במים, והן מקנות יציבות ושליטה טובה יותר בכלי.

מאחר והספינה מתרוממת כולה מחוץ למים, ואין חיכוך שיבלום את התקדמותה, היא יכולה להגיע למהירות של 185 קילורטר בשעה (100 קשר). נכון כי למהירות כזו מגיעות גם ספינות ההידרופויל, אך הללו מוגבלות מאוד בגודלן.

מנוע אטומי. נושא חשוב לצי ארצות-הברית היא התחרות בשדה הצוללות, שם יש לרוסים עדיפות של שלוש לאחד. הספינות החדשות יתחרו במהירותן בצוריות ללות החדשות, שהן מהירות מרוב כל-השיט המקובלים כיום. בכך יוקטן הפער הקיים, לפחות מעל פני המים.

יתרון כלכלי חשוב לטסות-שטות מחירן. בנייתה של נושאת מטוסים אחת מצריך קרוב למיליארד דולאר. הספינה החדשה תעלה הרבה פחות. הדגם שבנתה חברת איירוג'אנט עלה "רק" 18 מיליון

ספינת רחף חדישה

מהר יותר, גדול יותר, זול יותר

דולר. היא אמנם רחוקה מלהיות נושאת מטוסים, אך מלמדת על סידורי הגודל במחיריים.

לעת עתה אין תוכניות לבניית מרחפות שניפחן יעלה על 10.000 טונות. אם תיבנה ספינה שנפחה יהיה גדול מזה, הרי שתוגע, קרוב לוודאי, במנוע אטומי.

צמחים

גידולים מתכתיים

צמחים תופשים את מקומם של עובדי המיכרות בהפקת מחצבים שונים.

יש מחצבים שמידת ריכוזם בקרקע אינה מאפשרת בניית מיכרה והעסקת כורים. הם נמצאים בריכוזים נמוכים כל כך שכל השקעה בהפקתם כרוכה בהפיסדים.

קבוצת חוקרים מגיוזילנד ערכה לאחרונה מחקר בנושא, והעלתה כי ניתן להשתמש בצמחים כדי להפיק ניקל.

כמו בעליית-חיים, כך אף צמחים זקוקים בצמיחתם לכמויות זעירות של מתכות שונות. חוקרי אוניברסיטת מאסי, בניו-זילנד, גילו שיח - היבאנטוס פלורובונדוס הוא שמו המדעי - אשר הניקל משמש לו כסם-חיים.

מתכת מעלים. הצמח קולט את הרימתת מן האדמה, שם ריכוזה אפסי, ואוסף אותה בעליו עד לריכוז שאחז אחד ממישקלם היבש של עליו.

בתנאי מעבדה הצליחו החוקרים להאביס את הצמח בריכוז המדומים של 10 אחוז ממישקלם היבש של העלים.

מעשה ואילך, כל מה שיהיה על מפקי הניקל לעשות הוא לגדל כמות מתאימה של היבאנטוסים, ולהשתמש בהם ככורים.

מיליון דתי השאיר

בית קברות פרטי

כדי לפרנס יתומים -

והיתומים שלו עצמו

מתקוטטים על הירושה

לאן נעלמו

אוצרות

הגביר

קו בין עשרה בני-אדם כדי שילמדו משניות לעילוי נשמתו.

את רכושו הרב, שנאמד במיליונים רבים, הקדיש הלפרן לצרכי ציבור. לפני מותו הקים בזכרון-מאיר בית יתומות, כולל אברכים, קופות גמילות חסד שלרשותן הועמדו קרנות ענקיות, וישיבה גדולה שנועדה לקלוט 150 תלמידי-אולם בעוד שאת שאר המוסדות הוקים והפעיל, דאג הלפרן להמשיך קיומו של בית-היתומות שהקים גם אחרי מותו.

לצורך זה הקים אגודה עותומנית של בית-היתומים, שהכנסותיה מובטחות מכספי הקדשים אחרים שהקדיש בחייו לצדקה. מקור ההכנסות העיקרי: בניית קברות פרטי הנמצא בליבה של בית-ברק, אווד מבתי הקברות הפרטיים הייחודיים שומרי-שבת בלבד. בבית-קברות זה, בו קבור גם החזון-איש, אחד מאי-חרוני הצדיקים של היהדות התרדית בישראל, נמכרים חלקות קבורה במחיר של עשרת אלפים ל"י ויותר לחלקת קבר, הכל לפי מידת הריחוק או היקריבה לקברו של הצדיק.

כיוון שבבית-קברות זה יש מקום לאלפי קברים, קל לחשב לאיזה סכומים עשויים להגיע ההכנסות מעסק זה בלבד.

מלך הבורסה

באמסטרדם

אן המקום לסמות מהפרשה הרעלולה להסעיר את החוגים החרידיים, ולספר קצת על דמותו של אותו ר' חיים הלפרן ועל הדרך המופלאה בה הגיע לעושרו המופלג.

אילן היהסני של משפחת הלפרן, אליה השתייך חיים יעקב, משייך ארץ תה למהרש"ל לרשימי ועד לדוד המלך. הוא היה בנו של מפקח על הריחיים באחד המחוזות ברוסיה, שנאלץ לנדוד בגלל גיורות הצאר והגיע עד לפאריס, לפני שחזר לגאליציה. חיים יעקב שהת-יתם בגיל שש, נאלץ להתפרנס למחי

רוב הגיהסוכות פשטה חוליית חוקרים של המכס על בית היתומים בית-חילד הנקרא על שמו של החזון-איש, הנמצא בליבה של השכונה החרדית וזכרון-מאיר בני-ברק. באחד המחסנים של בית-היתומים גילו החוקרים אלפי בקבוקי יין, ומכונות ענקיות לסחיטת ענבים, שהצביעו על מציאותו של יקב במקום.

האם עסקו היתומים בייצור יין, או שמא ניצל מישהו את בית-היתומים כדי לייצור בחסותו יין ללא פיקוח וללא רשות?

את התשובה על כך יצטרכו חוקרי המכס לגלות, אלא שבינתיים נראה כי גם רשויות ממלכתיות אחרות החלו לגלות התענינות בנעשה מאחורי החרימות של מספר מוסדות צדקה תמימים הפועלים בשכונת זכרון-מאיר. תחת השם "הקדש יעקב הלפרן" אותן רשויות בודקות עתה אם מאחורי פעילות צדקה דתית מסועפת, שנועדה כי ביכול כולה לצרכי ציבור ולמען נזקקים, אין מסתתרים עסקים פרטיים, בהם התגלגלו מיליוני ל"י רבות. יהיה צורך כנראה בחקירות מסועפות, העלולות לגרום לסערת רוחות בקרב היהדות החרדית בבני-ברק, כדי לברר אם פעילות הצדקה לא שימשה כיסוי לעיסקות שנועדו להעלים הכנסות שרירות מקופת המדינה, ואם לא היתה מעילה באחד ההקדשים המפורסמים ביותר של המחנה הדתי הקיצוני בארץ, הקדש ר' חיים יעקב הלפרן.

ר' חיים יעקב הלפרן, גביר עתיר-נכסים, נפטר בשיבת טובה ערב חג הרי"ת 1964. בצוואתו ביקש לא להסתייג אתו. על מצבתו ביקש לא לכתוב שבתים אלא זאת בלבד: "מיסד מושבה החרדית וזכרון-מאיר ובית-החיים של שומרי שבת". מבניו ואשתו ביקש לא להתקרב שנה שלימה אל קברו, רק לעמוד רחוק ממנו. את אחד הבנינים בבעלותו, הנמצא ברחוב סלמה בתל-אביב, הקדיש הלפרן בצוואתו לנשמתו. הוא ציווה שכל ההכנסות מתבית יחול-